

BIULETYN

Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Nr **10** – Maj 2013

W numerze między innymi:

- ♦ O konkursach powiatowych
- ♦ „XIII Tydzień Twórczości Artystycznej ŻAK-ART”
- ♦ „TURNIEJ LOGOPEDYCZNY POD HASŁEM
„LOGOPEDYCZNA SZTAFETA”
- ♦ „MOJA PRZYGODA Z KSIĄŻKĄ”
- ♦ „Połąły się łązy...” polonisty”

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo

To już dziesiąty – jubileuszowy – numer naszego biuletynu. Teksty w nim publikowane kierujemy do wszystkich nauczycieli i kadry kierowniczej. Naszym zamierzeniem jest nie tylko informowanie o działaniach PODM w Polkowicach, ale również o dokonaniach nauczycieli wraz z ich uczniami, a także dzielenie się sprawdzonymi pomysłami na praktyczne rozwiązania w codziennej pracy pedagogicznej czy propagowanie innowacji. Na łamach biuletynu zagościły publikacje, których Autorzy chętnie opisują przedsięwzięcia i prezentują własne opracowania metodyczne. W kolejnych numerach można też wyrazić opinie o aktualnościach w oświacie. Liczymy na owocną współpracę z Państwem i zachęcamy do publikowania.

Redakcja nie bierze odpowiedzialności za zawartość merytoryczną publikacji. Nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania artykułów i korespondencji oraz opatrywanie ich własnymi tytułami.

Z wyrazami szacunku

Redakcja

TO SIĘ WYDARZYŁO

Rachmistrz 2013

26 lutego 2013 roku odbył się piąty powiatowy turniej w szybkim liczeniu Rachmistrz. Organizatorem zawodów jest Ośrodek Doradztwa Metodycznego w Polkowicach, a gospodarzem Szkoła Podstawowa w Chocianowie. Udział biorą czteroosobowe drużyny z Powiatu Polkowickiego.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
KRZYŻAK	50	50	50	50	50	50	50	49	48	50	48	12
EKSPRES	11	6	7	3	2	1	10	9	5	12	8	4
SZERYF	15	30	19	18	47	7	31	49	57	58	48	7
BŁYSKAWICA	69	80	56	23	49	34	58	14	60	63	55	48
PRYMUS	4	16	20	9	5	5	11	23	16	23	21	2
TRZY ŻYCIA	29	18	13	6	12	11	12	20	16	16	19	19
SUMA	118	200	165	73	165	94	172	164	202	222	188	128

W tym roku gościliśmy 12 zespołów. Najlepsi okazali się: Szkoła Podstawowa nr 1 z Polkowic, Szkoła Podstawowa nr 2 również z Polkowic i Publiczna Szkoła Podstawowa z Wysokiej.

Ideą zawodów jest propagowanie poprawnego i szybkiego liczenia w pamięci. Podczas rozgrywek uczniowie startują w sześciu konkurencjach, każda z nich ma formę praktycznego sprawdzianu rachunkowego.

Na przykład ekspres ma formę sztafety, w trakcie której drużyna musi ułożyć określoną liczbę par (działanie – wynik) w odpowiednim pojemniku. Konkurencja jest na czas, ale żeby nie było za prosto, to za źle ułożone pary drużyna „nagradzana” jest dziesięcioma sekundami kary.

Aby zawody przebiegały sprawnie potrzebna jest pomoc przy sędziowaniu, której już po raz kolejny udzielili nam uczniowie z gimnazjum Odkrywców Polskiej Miedzi w Chocianowie.

Ewa Kulesza

Konkursy powiatowe dla najmłodszych

Już po raz szósty odbyły się konkursy powiatowe „Super uczeń” i „Mały ekolog” dla uczniów klas trzecich i drugich szkół podstawowych. „Super uczeń”, to konkurs wiedzy ogólnej uczniów klas trzecich. W tym roku uczestniczyło w nim aż 40 dzieci ze szkół powiatu polkowickiego. Test złożony z 30 pytań zamkniętych obejmował zadania wykraczające poza treści określone programem nauczania. Jednak trzecioklasiści doskonale sobie poradzili. Tytuł Super ucznia otrzymała Wiktoria Rożek, uczennica Szkoły Podstawowej nr 1 w Polkowicach. Dużym zainteresowaniem cieszył się również wspomniany konkurs dla drugoklasistów zainteresowanych ochroną przyrody „Mały ekolog”. Uczestniczyło w nim 32 uczniów. Komisje oceniające prace uczniów w obu konkursach potwierdzają wysoki poziom wiedzy uczniów edukacji wczesnoszkolnej tak w zakresie edukacji ekologicznej, jak i w zakresie przedmiotów humanistycznych i matematycznych. W tym roku szkolnym gospodarzem konkursów była Szkoła Podstawowa nr 1 w Polkowicach. Gości witała dyrektor szkoły pani Teresa Olszewska.

Beata Mazurek

V Powiatowy Konkurs Czytelniczy

Już drugi raz uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej, dla których czytanie książek jest ważne i potrzebne, gościli w Gminnej Bibliotece Publicznej w Radwanicach. 23 kwietnia br. odbył się tam etap powiatowy V Konkursu Czytelniczego pod hasłem „Ten obcy”, poświęconego twórczości Ireny Jurgielewiczowej. Organizatorem był Zespół Szkolno-Przedszkolny im. M. Falskiego w Radwanicach

przy współpracy Gminnej Biblioteki Publicznej, a patronat nad konkursem objął Powiatowy Ośrodek Doradztwa Metodycznego w Polkowicach. Zestaw zadań dla jedenastu dwuosobowych drużyn opracowała Pani Renata Bogusz-Fedro, która również przygotowała dyplomy dla szkół i laureatów oraz poprowadziła imprezę.

Należy zaznaczyć, że zmagania konkursowe poprzedziło bardzo interesujące przedstawienie teatralne w wykonaniu licznej grupy uczniów ZSP w Radwanicach, a poświęcone pamięci Janusza Korczaka oraz jego podopiecznych. Spektakl wraz z młodymi aktorami przygotowała Pani Grażyna Bombczyńska. Uczestników konkursu powitały również Pani Bogusława Niemasz, dyrektor ZSP w Radwanicach i Pani Katarzyna Burzyńska, dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej.

Drużyny miały za zadanie między innymi wykazać się wiedzą o życiu i twórczości Ireny Jurgielewiczowej, zaprezentować znajomość wydarzeń z lektury „Ten obcy”, rozpoznać bohaterów na podstawie ich charakterystyki, napisać ogłoszenie, a także przedstawić rozwiązanie problemów na drzewku decyzyjnym.

2.	SP-1	M	1	3	4	5	12	9	9		60
3.	ZSP RADWANICE	M	6	5	3	5	12	9	9		60
4.	SP JEDRZYCHÓW	10	5	3	4	5	11	9	9		56
5.	SP PARCHÓW	12	7	8	3	5	11	9	10	I m.	65
6.	SP BUCZYNA	8	5	8	3	5	11	9	11		60
7.	SP SZALARY DOL.	10	4	10	3	5	12	9	3		56
8.	SP RZECZYCA	10	7	5	4	5	12	9	8		60
9.	SP TRZEBNICE	10	6	3	1	5	12	9	4		50
10.	SP 2 PRZEMKÓW	12	5	3	4	5	11	9	16	II m.	65

Po dogrywce zwyciężyli:

- **Karolina Koreń i Grzegorz Waligóra** ze Szkoły Podstawowej w Parchowie – I miejsce,
- **Patrycja Sitarek i Kinga Bałabuch** ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Przemkowie – II miejsce,
- **Marcela Matkowska i Aleksandra Stefańska** z Zespołu Edukacyjnego – Szkoły Podstawowej w Gaworzycach – III miejsce.

Laureaci otrzymali nagrody książkowe ufundowane przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Radwanicach, wszyscy uczestnicy konkursu oraz ich opiekunowie – drobne upominki od PODM

w Polkowicach. Trzy najlepsze drużyny czeka jeszcze miła niespodzianka na Gali Laureatów konkursów zorganizowanych przez Powiatowy Ośrodek Doradztwa Metodycznego w Polkowicach w roku szkolnym 2012/2013.

Organizatorom V Powiatowego Konkursu Czytelniczego należą się szczególne wyrazy wdzięczności za gościnność i hojność, a także za stworzenie przemiłej atmosfery, w której aktywni czytelnicy mogli walczyć o laury.

Tekst i fot.: Dorota Szmidt

XIII Tydzień Twórczości Artystycznej ŻAK-ART

– relacja pierwsza

Drugi tydzień kwietnia 2013 roku z pewnością należał do wyjątkowych. Po raz trzynasty odbył się w Polkowicach Tydzień Twórczości Artystycznej ŻAK-ART.

Cyprian Kamil Norwid powiedział: „Piękno na to jest, by zachwycić” – i właśnie pod tym hasłem przebiega ŻAK-ART. Z pięknem utożsamiać można zarówno teatr, muzykę, jak i poezję. Tego piękna było podczas ŻAK-ART-u pod dostatkiem.

I jak przystało na prawdziwe piękno – zachwycić.

8 kwietnia (poniedziałek)

Poniedziałek z pewnością zostanie zapamiętany jako święto teatru. Specjalnie dla ŻAK-ART-u Polkowice odwiedziła aktorka i reżyserka Agata Kucińska wraz ze swoim monodramem pt. „Żywoty świętych osiedlowych”. W surowej, betonowej scenerii ponurego osiedla aktorka opowiedziała historie nietypowych świętych. Są oni opuszczonymi i zapomnianymi przez wszystkich istotami potrzebującymi własnej legendy, pewności, że coś po nich pozostanie. Aktorka w mistrzowski sposób wykreowała za pomocą lalek takie postacie jak np. stary Egon pełen misjonarskiego zapału – jako że swoich grzechów nie posiadał, postanowił wypowiadać całą telewizję, przed którą spędza ostatnie lata swojego życia. Jest też Apollonia, pragnąca za wszelką cenę pomagać innym i wskutek tego stająca się prostytutką. Poznaliśmy także Andżelikę, która „nikomu nie chce kłopotu sprawić”, a jednak jest wykorzystywana przez mieszkańców osiedla. Cały swój gniew i ból zamyka w słoikach.

Te i kilka innych postaci aktorka wybrała z powieści Lidii Amejko pt. „Żywoty świętych osiedlowych” i nadała im niesamowity charakter. Każda z nich ma swoją historię i potrzebę zaistnienia w świecie brzydoty i betonu. Całość została z mistrzowską precyzją dopasowana do muzyki granej na żywo przez Sambora Dudzińskiego. Dzięki niej nastrój spektaklu był przesiąknięty tajemniczością. Wystrój sceny, choć na początku wydawał się ascetyczny, dzięki niesamowitej grze światła nagle ożył i zachwycił zarówno prostotą, jak i kolorystyką. Agata Kucińska pokazała wspaniałą sztukę aktorską, wcielając się w poszczególnych bohaterów betonowego świata. Gra lalkami dała możliwość spojrzenia na życie z innej perspektywy, a bogactwo językowe zachwyliło z pewnością wielu widzów. Całość prezentuje się niesamowicie i niewątpliwie jest warta obejrzenia.

Po obejrzeniu spektaklu mieliśmy (klasa I „c” LO) możliwość spotkania z panią Agatą Kucińską. Aktorka chętnie odpowiadała na nasze pytania i bez oporów zdradzała tajniki swojej pracy. Dowiedzieliśmy się, jak wyglądały próby poprzedzające występy. Aktorka, chcąc dopracować gesty kukielkowych postaci, układała konstrukcję z luster, by dokładnie widzieć każdy ruch lalek. Agata Kucińska ujawniła nam także arkana aktorskiego kamuflażu, niedostępnego dla zwykłego widza. I tak np. magiczne słoiki Andżeliki okazały się być bardzo prostą konstrukcją słoików i światłowodów, a zwykłe pudełko po butach miało niezwykle zastosowanie. Dowiedzieliśmy się też, że aktorka samodzielnie, domowym sposobem, wykonała wszystkie kukielki. Pomimo prostoty scenografii przygotowanie sceny do występu trwa prawie cztery godziny.

Mieliśmy także możliwość poznać pana Sambora Dudzińskiego, który zaprezentował nam wszystkie instrumenty wykorzystywane w spektaklu. Niektórych z nich nie można nazwać instrumentami, a jednak dźwięk, jaki wydają, jest niesamowity. Przykładem takiego „instrumentu” jest blaszka do ciasta i miotłka, które razem dają tajemniczy odgłos (nad jego pochodzeniem zastanawialiśmy się od początku spektaklu). Spotkanie pozwoliło przyjrzeć się aktorstwu od tej drugiej, nieznanej strony, jak również przybliżyło nam zawód aktora. Z pewnością na długo pozostanie w naszej pamięci.

9 kwietnia (wtorek)

9 kwietnia stał się niesamowitym świętem teatru i muzyki. W polkowickim Zespole Szkół pojawili się początkujący wykonawcy i aktorzy z Polkowic, Lubina i Głogowa. Od początku można było odczuć wyjątkowość tego dnia. Ze wszystkich stron słychać było gorączkowe przygotowania do występów. Dekoracje zmieniały się jak w kalejdoskopie. Kiedy publiczność zajęła już swoje miejsca i gwar ucichł, na scenie zaczęły dziać się najrozmaitsze rzeczy.

Na początek w klimat teatru wprowadziła nas szkolna grupa teatralna „Anty-dotum” z przedstawieniem „Potango”, opartym na „Tangu” Sławomira Mrożka. Następnie rozpoczęły się występy zespołów i solistów. Każda kolejna grupa była inna od poprzedniej, wyjątkowa, rozbawiająca lub zmuszająca do refleksji. Teatr Garnizonowy z Głogowa przeniósł nas w czasy antycznej Grecji i perypetii bóstw. Z kolei spektakl „Pif-paf, jesteś trup”, zaprezentowany przez Gimnazjum nr 1 w Polkowicach, pozwolił zatrzymać się na chwilę nad problemem agresji w otaczającym świecie. Zespół z Gimnazjum nr 2 w Polkowicach przeanalizował ludzkie uczucia w spektaklu pt. „Wariacje na temat miłości”. Odrobinę klasyki wprowadziło na scenę Liceum Ogólnokształcące nr 1 z Lubina przedstawieniem „Świętoszek” oraz „Ferdynand” (w wykonaniu „Dzikich Baków”). Publiczność mogła podziwiać wspaniałe przygotowanie aktorów oraz ich wyjątkowe kostiumy. Zarówno „Dzikie Baki”, jak i interpretatorzy „Świętoszka” pokazali, że dzieło klasyczne nie oznacza wcale dzieła nieaktualnego.

Elementem, który wniósł odrobinę humoru był występ klasy I b LO z programem zaprezentowanym na tegorocznej „PA-KLA-PIE”. Układ choreograficzny bardzo rozbawił publiczność, a uczniowie zostali nagrodzeni gromkimi brawami. W świat muzyki przenieśli nas członkowie zespołu „IN FUSION”, muzycy z Gimnazjum nr 1 w Polkowicach, a także grupa „Dead Tone”. Nie zabrakło również solistów, Katarzyny Jantos i Karola Pikora, którzy swoimi występami uświetnili trzeci dzień ŻAK-ART-u.

Zarówno zespoły teatralne, jak i muzyczne przyczyniły się do zbudowania niesamowitego klimatu. Widzowie z każdym kolejnym występem mogli zachwycić się kolejnym odsłoniętym rąbkiem tej niezwyklej tajemnicy, jaką jest sztuka, dać oczarować się magii teatru i zasłuchać w nieskończone rytmy i nuty granej muzyki. Jeszcze raz wielkie brawa dla wszystkich wykonawców i aktorów!

10 kwietnia (środa)

Ogólnopolski Konkurs Recytatorski

„Gdy się recytuje wiersze, zdaje się, że forma zabija treść. Poeci swoje wiersze czytają prosto, konkretnie i poezja czytana w ten sposób brzmi najlepiej. Wisława Szymborska powiedziała, że trzeba czytać tak, jakby się głośno myślało. Wtedy słowo nie traci swojej mocy i sensu. Ale są aktorzy, szczególnie aktorki, które same są czystą poezją. Czytają wiersze niezwykle pięknie i delikatnie” – powiedziała Anna Dymna. Tymi słowami rozpoczął się 10 kwietnia, czwarty dzień ŻAK-ART-u. Ten dzień to święto poezji, czyli szkolne eliminacje Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego. Właśnie tak – pięknie i delikatnie – uczniowie polkowickiego Zespołu Szkół deklamowali wybrane przez siebie dzieła. Przede wszystkim dominowały wiersze Juliana Tuwima, ale nie zabrakło także fragmentów prozy współczesnych autorów, m.in. Lidii Amejko i Nicolasa Sparksa. Przed recytującymi stanęło trudne zadanie: zachwycić jury swoją interpretacją znanych dzieł. Na przyciemnionej scenie szybko wytworzył się odpowiedni klimat, co pozwoliło wprowadzić słuchaczy w tajemniczy nastrój poezji. Jury po dłuższym namyśle przyznała wyróżnienia Kornelii Marczak i Adriannie Minorczyk. Podium zaś przypadło Katarzynie Jantos (I miejsce), Oktawii Kurt i Paulinie Misiak (II miejsce ex aequo) oraz Kacprowi Turkowi (III miejsce).

Wykład

W środowe popołudnie naszą szkołę odwiedził profesor Uniwersytetu Wrocławskiego, Milan Lesiak. Wygłosił on wykład zatytułowany: „O odmienności teatru i filmu uwag kilka, czyli prosty wybór”. Dla profesora Lesiaka okazał się to być bardzo prosty wybór (teatr!). Profesor poświęcił czas, by wyjaśnić nam wyższość teatru nad filmem. Rozpoczął prelekcję krótkim filmem pt. „Wjazd pociągu na stację w Ciotat”, który jest najstarszą produkcją filmową. Profesor stwierdził, że od tamtego czasu w kinie nic się nie zmieniło. Nadal ma zaskakiwać widzów, więc nic dziwnego, że wykorzystuje nowe techniki, jednak estetyka filmu nie uległa znaczącym zmianom. Tym samym teatr przeważa nad filmem, ponieważ każdy spektakl teatralny jest jedyny i niepowtarzalny, a w filmie zawsze oglądamy tę samą wersję. Obie formy różnią się też sposobem oddziaływania na widza. Film nastawiony jest na emocjonalność, pełno w nim pięknych aktorów i łatwych wzruszeń. Z kolei teatr skupia się raczej na grze aktorskiej i daje widzowi realizm trójwymiarowej przestrzeni, jak i możliwość zastanowienia się nad treścią spektaklu.

Następnie profesor Lesiak przeszedł do tematu sztuki teatralnej. Nie popiera on rozwiązań werystycznych dążących do realizmu na scenie przez ukazywanie obiektów w ich naturalnym rozmiarze. Także wprowadzanie widzów na scenę, które ma za zadanie połączyć prawdziwy świat z tym w teatrze, nie jest dobrym pomysłem, bo – jak powiedział profesor – „nie ma sztuki bez odbiorców”. Co się stanie, jeśli wszystkich widzów wprowadzimy na scenę? Zdaniem profesora teatr przestanie być sztuką.

Pomimo to, że wiele osób poprze profesora Lesiaka w jego miłości do teatru, rzeczywistość pokazuje nam, iż częściej wybieramy film z jego zbyt dosłownym przesłaniem niż o wiele głębsze refleksje płynące z teatru. Dlaczego? Głównie z lenistwa i zadowalania się łatwiej dostępnymi zamiennikami. Każdy ma wybór między teatrem a kinem, jednak nie dla każdego jest on prosty.

Karolina Tomczyk, kl. I „c” LO

INTERESUJĄCE PRZEDSIĘWZIĘCIA

TURNIEJ LOGOPEDYCZNY POD HASŁEM „LOGOPEDYCZNA SZTAFETA” Zajęcia logopedyczne inaczej

Dnia 17.04.2013 r. w Szkole Podstawowej nr 1 w odbył się gminny turniej logopedyczny pod hasłem „Logopedyczna sztafeta”. Impreza skierowana była do dzieci z placówek oświatowych biorących udział w zajęciach terapii logopedycznej. Spotkanie było wynikiem współpracy Szkoły Podstawowej nr 1 oraz Szkoły Podstawowej nr 3. Celem turnieju była przede wszystkim integracja dzieci uczestniczących w logoterapii, propagowanie wśród uczniów gier i zabaw wspomagających rozwój mowy, utrwalenie umiejętności zdobytych podczas terapii logopedycznej oraz umożliwienie dzieciom dostrzeżenia własnych mocnych stron – wzrost samooceny uczniów.

W turnieju wzięło udział 25 dzieci z oddziałów przedszkolnych z SP-1 i SP-3 oraz z Przedszkola Miejskiego nr 4 w Polkowicach. Uczestnicy, poprzez udział w różnorodnych konkurencjach logopedycznych, rozwijali sprawności aparatu artykulacyjnego, oddechowego i fonacyjnego. Wykonując zadania doskonalące sprawność funkcji wzrokowych, słuchowych, ruchowych udowodnili, że mają dobrą pamięć wzrokową i słuchową, potrafią wyodrębnić głoski w wyrazie oraz prawidłowo artykułować słowa

z trudnymi głoskami. Każdy z uczestników doskonale poradził sobie z zadaniami, więc wszyscy zostali zwycięzcami. W nagrodę za zaangażowanie dzieciom zostały wręczone upominki rzeczowe (wiatraczki, bańki, smycze). Nagrody zostały ufundowane przez Rady Rodziców obu szkół. Dzieci i ich opiekunowie doskonale się bawili, czego dowodem były uśmiechnięte buźki narysowane na przygotowanych serduszkach przez wszystkich biorących udział w zabawie.

Ideą zawodów jest propagowanie poprawnego i szybkiego liczenia w pamięci. Podczas rozgrywek uczniowie startują w sześciu konkurencjach, każda z nich ma formę praktycznego sprawdzianu rachunkowego.

Joanna Zarzycka
logopeda SP-1 w Polkowicach

Sprawozdanie z realizacji autorskiego programu profilaktyki logopedycznej w Przedszkolu Miejskim nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi w Polkowicach

W roku szkolnym 2012/2013 dzieci z Przedszkola Miejskiego Nr 6 w Polkowicach przystąpiły do realizacji programu profilaktyki logopedycznej, którego tematem przewodnim są „Zabawy z Ciotką Plotką”. Autorem programu jest logopeda – Joanna Figas.

Program realizowany jest w grupie 3- i 4-latków w okresie 01.10.2012 – 31.05.2013, łącznie oddziaływaniem profilaktycznym objęto 100 dzieci.

Głównym założeniem programu jest wspomaganie rozwoju mowy dzieci w młodszym wieku przedszkolnym w sposób zabawny i ciekawy. Cel ten osiągnięty jest dzięki postaci Ciotki Plotki - roześmianej, kolorowej i bardzo dużo mówiącej osobie w słomkowym kapeluszu i ze słomkową torebką na ramieniu. Ciotka Plotka w sposób zabawny zachęca dzieci do wspólnej zabawy, podczas której realizowane są:

- ćwiczenia oddechowe i emisyjne,
- ćwiczenia motoryczne aparatu artykulacyjnego,
- ćwiczenia artykulacyjne,
- ćwiczenia ortofoniczne,
- ćwiczenia w zakresie koordynacji wzrokowo - ruchowo - słuchowej,
- ćwiczenia na poziomie zmysłowym,
- usprawnianie słuchu fonematycznego,
- poszerzanie zasobu słownictwa,
- ćwiczenia mechanizmów lewopółkulowych.

Dzięki tym prostym ćwiczeniom, które ukazane są w barwnych historiach z życia Ciotki Plotki, maluszki wzbogacają słownictwo, rozwijają sprawność językową, kształtują wyobraźnię językową, pamięć, a także doskonałą zdolność koncentracji uwagi. Zajęcia z Ciotką Plotką trwają około 20-30 minut, prowadzone są po śniadaniu, codziennie, każdego dnia w innej grupie maluszków.

W ramach realizacji programu, w miesiącu styczniu 2013 roku odbyły się warsztaty dla rodziców, których tematem przewodnim było omówienie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym, ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływań profilaktycznych. Ponadto rodzice otrzymali informację w formie broszurki o rozwoju dziecięcej artykulacji.

Dzięki realizacji programu profilaktyki logopedycznej w Przedszkolu Miejskim Nr 6 w Polkowicach:

- stworzono dzieciom warunki do stymulowania prawidłowego rozwoju mowy,
- otoczono opieką dzieci z dysfunkcjami rozwoju mowy,
- włączono rodziców do świadomej współpracy nad rozwojem mowy i kształtowaniem prawidłowej wymowy,
- włączono nauczycieli poszczególnych grup do świadomego wspomagania rozwoju mowy przedszkolaków.

Joanna Figas

Z Życia Snoba – czyli wycieczki humanistów

Każdego miesiąca grupa zapaleńców pod kierunkiem pani prof. Ewy Dudziak-Gaj wyrusza po nowe doznania kulturalne. Co, gdzie i kiedy obejrzelśmy?

„20 najśmieszniejszych piosenek świata” – Teatr Polski we Wrocławiu, 24.09.2012 r.

Mariusz Kilian tworzy 20 zaskakująco różnych postaci, które są do siebie nieco podobne - tak samo zagubione, czasami nawet demoniczne i groźne. Aktor przypisuje piosenkom różne emocje i zdarzenia losowe, a najczęściej kontrowersji wzbudza scena, w której wrzuca je do worka z napisem „Schizofrenia”.

„Żywyoty świętych osiedlowych” – Teatr Modrzejewskiej w Legnicy, 26.10.2012 r.

Osiedle – według mieszkańców powstało z boskiej betoniarki kompletnie poza planem stworzenia. Lokatorzy zbierają się na dachu i opowiadają swoje niekiedy tragiczne historie. Oglądając spektakl największe wrażenie robią lalki, ale to już trzeba samemu zobaczyć.

„Iwanow” – w rocznicę śmierci prof. Ludwika Gadzickiego; Teatr Modrzejewskiej w Legnicy, 07.11.2012 r.

Tytułowy bohater zmagają się z problemami finansowymi i małżeńskimi. Pod wpływem tych wydarzeń Iwanow staje się pozbawionym uczuć rutyniarzem, co unieszczęśliwia jego chorą żonę. Nawet wdaje się w romans z córką swojego najlepszego przyjaciela.

„Kliniken/miłość jest zimniejsza...” - Teatr Polski we Wrocławiu, 18.01.2013 r.

W tytułowej klinice psychiatrycznej spotykają się różni ludzie z różnymi problemami. Na planie filmowym dzieją się dziwne rzeczy od porwania aktorki po napady obsesji, zazdrości i namiętności. Spektakl urozmaica zapach dymu z papierosów i wulgarny język. „Kliniken... momentami śmieszny, momentami przeraża. Jednak co najważniejsze, daje do myślenia”.

„Rycerskość wieśniacza” – Opera Wrocławska, 16.03.2013 r.

Turiddu wraca z wojska, by dowiedzieć się, że jego narzeczona Lola wyszła za mąż za woźnicę Alfia. Wówczas Turiddu z zemsty wdał się w romans z ubogą dziewczyną, Santuzzą. Lola, powodowana zazdrością, na nowo zaczęła spotykać się z Turiddu, zdradzając męża. Jej mąż, dowiadując się o tym, wyzywa Turiddu na pojedynek i go zabija.

„Pajace” – Opera Wrocławska, 16.03.2013 r.

Wędrowną trupę przybywa do miasta. Tonio – główny aktor – dowiaduje się, że jego żona go zdradza. Rozgoryczony, podczas spektaklu przedstawia swoją historię, a w finale zabija kochankę swojej żony.

„Frankenstein” – Teatr Muzyczny Capitol, we Wrocławiu, 12.04.2013 r.

Szalony naukowiec Wiktor Frankenstein stwarza potwora ze skradzionym mózgiem mordercy i gwałciciela. Monstrum prześladowuje swojego „ojca” i żąda od niego stworzenia brzydkiej kobiety, która będzie go kochała. Podczas spektaklu widzowie śmieją się w twarz wielkim oczom strachu.

Jak widać, zobaczyliśmy bardzo wiele. Nasz snobizm został w pewnym stopniu zaspokojony, lecz wciąż nam mało i pragniemy więcej :-). Dzięki spotkaniom z aktorami czujemy się zainspirowane do gry w naszym szkolnym teatrze „Anty-dotum”. Pogłębiamy wiedzę na temat działań aktorskich, stajemy się bardziej obyte i mądrzejsze. A 7 czerwca czeka nas kolejna wyprawa do Teatru Polskiego we Wrocławiu na „Smycz” z Bartoszem Porczykiem (Adamem z „M jak Miłość”).

*Amanda Skraba, Maja Mioskowska
klasa Ic LO (humanistyczna)
ZS w Polkowicach*

„MOJA PRZYGODA Z KSIĄŻKĄ”

Projekt „Moja przygoda z książką” został przygotowany przez Bibliotekę Publiczną Miasta i Gminy w Chocianowie, realizowany jest w ramach programu nowoczesnej edukacji kulturalnej Akademia Orange. Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Szklarach Dolnych została zaproszona do współudziału jako organizacja partnerska. Do naszych zadań należało wyłonienie 25 osobowej grupy uczniów, zapewnienie pomieszczeń do realizacji projektu oraz zorganizowanie wystawy. Projekt „Moja przygoda z książką” składa się z 6 modułów. Głównym zadaniem jest stworzenie przez dzieci własnej książki: poszukiwanie pomysłu, napisanie tekstu i stworzenie ilustracji.

Moduł I odbył się w dniach 21 – 24 stycznia 2013 r. i były to warsztaty papiernicze. Do szkoły przybyli przedstawiciele firmy Kalander. Dzieci pod ich czujnym okiem uczyły się tworzyć papier czerpany, poznały historię papieru i książki. Miały też możliwość samodzielnie wykonać kartki z papieru czerpanego. Ta część zajęć podobała im się najbardziej. Ciekawa okazała się również historia druku, a zwłaszcza dawne sposoby pisania. Uczniowie mieli okazję pisać gęsim piórem, co okazało się dla nich szczególnie trudnym zajęciem.

Moduł II realizowany był w dniach 18-21 lutego 2013 r. Celem warsztatów było poszukiwanie pomysłu na książkę, rozwijanie wyobraźni. Atrakcją tego modułu było spotkanie z pisarką utworów dla dzieci i młodzieży Panią Beatą Ostrowicką, która podzieliła się z uczniami wiedzą na temat etapów powstawania książek: od pomysłu do wydania utworu. Dzieci miały możliwość zadawania pytań pisarce nie tylko na temat jej książek, ale również zasięgały rad na temat własnych pomysłów literackich. Pani Beata rzeczowo odpowiadała na pytania małych „pisarzy”, udzielała rad, podpowiadała pomysły na książkę, pomagała poprowadzić losy bohaterów. Spotkanie przebiegało w miłej atmosferze. Pamiątką ze spotkania są autografniki, które pisarka własnoręcznie podpisała.

Moduł III odbył się w dniach 18 -21 marca 2013 r. w czasie tych warsztatów uczniowie redagowali swoje książeczki. Korzystali z rad prowadzących zajęcia: Pani Jagody Mosio oraz Pani Marzeny Kasprzyszak. 20 marca w warsztatach po raz kolejny uczestniczyła Pani Beata Ostrowicka, która po zapoznaniu się z tekstami uczniów, pomagała dokonać korekt, wymyślić zakończenie bądź pomagała poprowadzić dalsze losy bohaterów. Uczniowie z wielką uwagą słuchali podpowiedzi pisarki, notowali pomysły, zadawali pytania.

Moduł IV odbył się w dniach 15-18 kwietnia 2013 r. Uczniowie pracowali nad ukończeniem książek, zastanawiali się nad ilustracjami, kolorystyką, układem graficznym tekstu. 18 kwietnia naszą szkołę odwiedziła wrocławska ilustratorka książek dla dzieci i młodzieży Pani Joanna Zagner –Kołat. Gość zapoznał uczniów z technikami plastycznymi, pokazał różne chwytły ilustratorskie. Najcenniejsze dla małych pisarzy były informacje dotyczące ilustracji w ich książeczkach, bowiem Pani Joanna podpowiadała, jak jej zdaniem, powinny wyglądać ilustracje do poszczególnych scen w tekstach.

Moduł V realizowany był 30 kwietnia 2013 r. Naszą szkołę odwiedziła ponownie firma Kalkander. Tym razem były to warsztaty drukarskie. Uczniowie mieli możliwość zobaczyć, jak dawniej składano druk, układali w kasztach swoje imiona i korzystając z urządzenia przygotowywali certyfikaty. Poznali również dawne techniki ilustratorskie, samodzielnie wykonywali ilustracje. Zajęcia bardzo się dzieciom podobały.

Alina Hnatyszak

Rekolekcje wielkopostne inaczej

Bardzo się cieszę, że w Szkole Podstawowej w Parchowie możemy przeżywać w inny sposób rekolekcje wielkopostne. Podczas tych trzech dni dzieci mają możliwość po pierwsze wspólnie się modlić. Mogą również poprzez oglądanie filmów o tematyce religijnej, śpiewy, prace plastyczno-techniczne nauczyć się, jak dobrze postępować. Nie byłoby to możliwe bez zaangażowania innych nauczycieli i życzliwości Pani Dyrektor Beaty Kawickiej.

Plan zajęć każdego dnia wyglądał bardzo podobnie. Na początek dzieci z Eucharystycznego Ruchu Młodych prowadziły we wszystkich klasach modlitwę. Następnie uczniowie, w zależności od grupy, wykonywali prace plastyczno-techniczne, oglądały film lub śpiewały.

Dużą popularnością zwłaszcza w grupie dzieci starszych cieszy się wykonywanie palm pod kierunkiem Pani Krystyny Szymeli. Uczniowie też chętnie malowali tzw. chusty św. Weroniki. Podczas rekolekcji mieli jako zadanie domowe wykonać dobry uczynek, a następnie na zajęciach w szkole namalować farbami na płótnie twarz tej osoby, którą w jakiś sposób wsparli.

Drugą część rekolekcji w każdy dzień prowadził ksiądz rekolekcionista Dariusz. Najpierw odbywała się nauka w szkole, a następnie modlitwy w kościele – Droga Krzyżowa przygotowana przez dzieci, adoracja Najświętszego Sakramentu i Msza Święta, a podczas niej śpiewy, czytania w wykonaniu uczniów.

W tym roku szkolnym ze względu na przedłużającą się zimę trudno było długo przebywać w kościele, ale daliśmy radę. Pewne problemy sprawiało mi tzw. dozorowanie obydwu grup wiekowych, ponieważ zajęcia odbywają się w dwóch budynkach.

Co roku, podczas ewaluacji zastanawiamy się, co można zmienić, by zajęcia rekolekcyjne przynosiły jak największą korzyść uczniom. Nauczyciele chętnie dzielą się ze mną swoimi spostrzeżeniami. W taki sposób przeżywaliśmy rekolekcje wielkopostne już po raz trzeci. Uważam, że warto poświęcić trochę więcej czasu na przygotowania. Są to chwile doznań religijnych z korzyścią dla dzieci, dla ich rozwoju społeczno-emocjonalnego.

*Renata Rolak,
katechetka w Szkole Podstawowej w Parchowie*

GODNE UWAGI

Matematyka nie musi być trudna – metody wprowadzania pojęć matematycznych Edyty Gruszczyk – Kolczyńskiej

Matematyka uczy logicznego myślenia, przewidywania i zwyczajnie ułatwia codzienne życie. Dlatego zajmuje ona w hierarchii miejsce należnej „królowej nauk”, choć nie każdy powie o niej – mój ulubiony przedmiot. Jak więc radzić sobie z trudnościami w opanowaniu tego przedmiotu? U młodszych dzieci edukacja matematyczna powinna być ściśle powiązana z ogólną stymulacją rozwoju umysłowego.

Problemy, bowiem nie wynikają z zaburzeń, lecz z naturalnych różnic w tempie rozwoju. Przyswajanie zdolności matematycznych u najmłodszych zależy od osiągniętego szczebla na „drabinie” rozumowania.

Jakiegolwiek opóźnienia w tej wspinaczce młodego umysłu skutkują właśnie trudnościami w opanowaniu przedmiotu. Późniejsze braki w wiedzy nakładają się na siebie i uniemożliwiają efektywną naukę na kolejnych etapach edukacji matematycznej. Matematyki zaczynamy się uczyć niemal równocześnie z nauką mowy. Istotna jest świadomość tego, w jaki sposób dzieci się uczą. Nie należy dzieci uczyć przy pomocy słów, poprzez wyjaśnianie, tłumaczenie, opowiadanie. Najważniejsze są w edukacji matematycznej osobiste doświadczenia dziecka. One rozwijają myślenie, hartują dziecięcą odporność, tworzą pojęcia i doskonałą umiejętność. W trakcie tych doświadczeń dziecko musi mówić.

Nazywanie przedmiotów oraz wykonywanych czynności sprzyja koncentracji uwagi i pomaga dziecku dostrzegać to, co ważne.

Do uczenia się matematyki konieczna jest dojrzałość psychiczna. Na nią składają się następujące elementy:

- Odpowiedni poziom operacyjnego rozumowania.
- Świadomość, w jaki sposób należy poprawnie liczyć przedmioty.
- Stosunkowo wysoki poziom odporności emocjonalnej na sytuacje trudne.
- Należyta sprawność manualna, percepcja spostrzegania oraz koordynacja wzrokowo-ruchowa.
- Matematyka rozrywkowa.

Jak wyjść naprzeciw trudnościom, pomóc dziecku i zachęcić je do dalszego wysiłku i motywacji? Dobrze jest już od najmłodszych lat zatroszczyć się o jego twórczy rozwój w oparciu o różnego rodzaju gry, zabawy czy pomoce edukacyjne.

Oprócz dobrego słowa i dopingowania każdego, nawet najmniejszego sukcesu młodego człowieka warto sięgnąć po metodę od dawna uznaną za jedną z najciekawszych i sprawdzonych – matematykę opartą na rozrywce. W myśli idei „bawi i uczy” do dziś dnia powstało wiele mądrych i wartościowych gier edukacyjnych. Jednym z pierwszych zagadnień matematycznych, z jakimi zetknie się dziecko, jest wzajemna jednoznaczność, czyli relacja „1 do 1”. Przykładowo, przyklejenie przez dziecko wacika na czerwonym kółku (zamiast naklejenia wielu wacików na całej powierzchni arkusza) pokazuje, że małe dziecko widzi relację zachodzącą pomiędzy tymi obiektami. Zrozumienie, że pojedyncze przedmioty odpowiadają sobie nawzajem, to pierwszy krok ku nauce liczenia i poznawaniu wartości liczby.

*Opracowanie
mgr Jolanta Matuszyk-Grabska*

Praca nauczyciela gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej na lekcji WOS i historii z wykorzystaniem multibooka

W ostatnich latach w naszych szkołach dokonuje się prawdziwa rewolucja techniczna i technologiczna. Dotyczy ona wykorzystania nowoczesnych urządzeń i technologii informatycznych podczas zajęć dydaktycznych prowadzonych przez nauczycieli. Nowoczesne technologie stają się w szkołach coraz częściej codziennością. Dziś już nikogo nie dziwi w gabinetach historii czy WOS-u zainstalowana w klasie tablica interaktywna, czy laptop z dołączonym projektorem.

Pojawienie się wspomnianych urządzeń i nowych technologii ma zasadniczy wpływ na zmianę stylu pracy nauczycieli. Nowoczesne technologie informatyczne pozwalają bowiem zarówno nauczycielom jak i uczniom wejść w zupełnie „nowy świat” – świat kolorowych obrazów, statystyk, zestawień, tabel czy wykresów. Tablice interaktywne lub laptopy z rzutnikami pozwalają na zastosowanie w pracy nowatorskich technik związanych z wykorzystaniem podczas prowadzonych lekcji – prezentacji multimedialnych. Wspomniane prezentacje umożliwiają przekazywanie uczniom wiedzy w nowej, atrakcyjnej dla nich formie. Jest to swoisty znak czasów, bowiem współcześnie młodzi ludzie już od wczesnego dzieciństwa mają kontakt z nowoczesnymi technologiami w domu, w środowisku rówieśniczym, w przedszkolach oraz w szkołach.

Prezentowanie uczniom kolejnych tematów lekcyjnych w formie prezentacji multimedialnych, w których wykorzystywane są obrazy, różnorodne kompozycje graficzne, wykresy lub zestawienia, pozwala w znacznie atrakcyjniejszej formule przekazywać treści programowe. Kombinacja obrazu i tekstu korzystnie wpływa zarówno na percepcję uczniów, jak i na zdolność zapamiętywania przekazywanych im treści.

Problemem jest jednak samo przygotowywanie prezentacji, które to zadanie dla nauczyciela stanowi dodatkowe obciążenie. Opracowanie własnych prezentacji jest bardzo czasochłonne. Jeśli osoba prowadząca zajęcia zechce prezentacje przygotować samodzielnie, to musi poświęcić tej pracy sporo energii, czasu i uwagi. Nauczyciele mogą oczywiście korzystać z prezentacji dostępnych w internecie, ale te nie zawsze są dobrze wykonane i opracowane w taki sposób, jaki zadawała nauczycieli. Dlatego bardzo oczekiwaną pomocą w zakresie wykorzystania technologii multimedialnych stanowić mogą proponowane przez niektóre wydawnictwa tzw. multibooki.

Jest to kolejny nowoczesny środek dydaktyczny, który dociera właśnie do szkół. Dzięki jego zastosowaniu nauczyciel ma możliwość prowadzenia praktycznie wszystkich lekcji, ponieważ multibook umożliwia wyświetlenie kolejnych tematów lekcyjnych, zarówno co do zawartych w nich treści (definicje, opisy wydarzeń daty, nazwiska), jak i wykorzystania różnorodnych form graficznych oraz ćwiczeń i podsumowań. Chciałbym Państwu przedstawić zalety multibooka i zachęcić do wykorzystywania tej pomocy dydaktycznej (mimo pewnych jego niedociągnięć) podczas prowadzonych zajęć lekcyjnych.

Multibooki, które wydawnictwa przekazują właśnie do użytku nauczycielom, stanowić mogą cenną pomoc dydaktyczną z uwagi na liczne przydatne w dydaktyce instrumenty. Należą do nich na pewno zawarte w multibookach gotowe prezentacje graficzne, które można wykorzystywać podczas zajęć z uczniami. Prezentacje wykonane są w sposób, który zdecydowanie ułatwia pracę nauczyciela, a ich atrakcyjna forma graficzna na pewno pozwoli uczniom lepiej zapamiętać treści z przerabianej lekcji. Niestety, wspomniane prezentacje znajdują zastosowanie tylko podczas nielicznych jednostek lekcyjnych z uwagi na fakt, że jest ich jedynie kilka.

Na pewno znaczną pomocą dla prowadzącego zajęcia nauczyciela jest panel „lekcje” – a to dlatego, że dzięki kliknięciu w niego można szybko i precyzyjnie wybrać interesujący prowadzącego zajęcia temat albo jego fragment. Pomocna zarówno na zajęciach historii, jak i WOS, będzie także

bardzo duża ilość dołączonych do multibooka tekstów źródłowych oraz dokumentów w postaci różnych druków urzędowych, np. wniosków, podań, odwołań itp. Bardzo pomysłowa jest także opcja pozwalająca na wydrukowanie znajdujących się w zawartości multibooka dokumentów, ikonografii bądź statystyk. Wydrukowane dokumenty lub ich fragmenty stanowią mogą świetny materiał ćwiczeniowy.

Kolejny dobry pomysł twórców multibooka to opcja „ćwiczenia”. Jest to funkcja, którą nauczyciel może wykorzystywać podczas lekcji, na której wprowadzany jest zupełnie nowy temat do wzmocnienia jej treści albo jedynie jako element rekapitulacji pierwotnej na jej zakończenie. Na pochwałę zasługuje także funkcja „panel nauczyciela”, pozwalająca na podkreślanie istotnych treści lub ich zakreslanie, umożliwia ona także dopisanie własnych uwag bądź haseł do wyświetlanych treści lub grafik. Funkcja ta daje także możliwość wymazywania z tekstu lub ikonografii elementów, które w danej chwili są zbędne.

Ciekawym pomysłem twórców multibooka z historii jest prezentowanie przestrzenne np. w tzw. funkcji 3 D wojskowego sprzętu z czasów II wojny światowej, gdzie samoloty wojskowe czy czołgi, po powiększeniu można zaprezentować uczniom. Ta opcja zawiera jednak pewne niedopracowania. Wizerunki sprzętu wojskowego obracają się samoczynnie (nie można zastosować funkcji stop), dodatkowo jak na współczesne możliwości graficzne, prezentowane modele są wykonane mało atrakcyjnie – dlatego można postawić wniosek, że chociaż pomysł takiego wzmocnienia treści lekcji jest ciekawy, to z powodu słabej jakości grafiki ten rodzaj pomocy dydaktycznej raczej nie skłoni uczniów do pogłębienia wiedzy i nie wpłynie na głębsze zainteresowanie się uczniów danym tematem.

Niestety, twórcy multibooków w ich zawartości umieścili także elementy zbędne lub takie, które są przydatne, ale jednocześnie korzystanie z nich jest całkowicie zbędne lub nawet może przeszkadzać. Przykładem może być funkcja „nawigator” – skorzystanie z tej funkcji pozwala powiększyć tekst, wybrane źródło ikonograficzne lub ćwiczenie – i ten element jego przeznaczenia będzie na pewno przydatny, jednak problem stanowi usunięcie go z ekranu lub jego zmniejszenie w momencie, w którym nie jest on już potrzebny. Niestety, nie jest to możliwe, w takiej sytuacji „nawigator” zaczyna przeszkadzać, ponieważ zasłania często obraz, co uniemożliwia pełne wykorzystanie powiększenia. Bez skorzystania z funkcji „nawigator” nie ma możliwości powiększenia rysunków, tekstów lub źródeł ikonograficznych. Negatywne spostrzeżenia dotyczą także funkcji „opcje”, którą można uznać za całkowicie zbędną. Jej zasoby dotyczą bowiem możliwości dokonywania takich zmian w prezentowanym obrazie jak zmiana tła, jego rozjaśnianie lub zaciemnianie. W praktyce korzystanie z takiej funkcji jest niepotrzebne z uwagi na dobrą czytelność prezentowanych w multibooku treści i grafik, których wykonanie jest bardzo czytelne i nie wymaga korzystania ze wspomnianej funkcji.

Podsumowując, zarówno zawartość multibooków co do ich treści oraz możliwości wykorzystania znajdujących się w nich rozwiązań multimedialnych z historii czy z WOS, można stwierdzić, że są one bardzo ciekawą propozycją. Multibooki mimo drobnych wad stanowią mogą świetną pomoc dydaktyczną. Na pewno będą one pomocne nauczycielom podczas realizacji poszczególnych tematów lekcyjnych, natomiast uczniom pozwolą dzięki atrakcyjnej formie łatwiej przyswajać kolejne zagadnienia problemowe i treści poszczególnych lekcji. Z pewnością multibook jest inspirującą pomocą dydaktyczną, a zawarte w jego zasobach rozwiązania to doskonały materiał do pracy tak dla nauczyciela, jak i dla ucznia.

Grzegorz Kochman

MAM POMYSŁ

GRUPOWE ZAJĘCIA LOGOPEDYCZNE

Temat: Pani Zima – bajka artykulacyjna.

Cele:

- usprawnianie motoryki narządów mowy,
- ustalenie prawidłowego toru oddechowego,
- różnicowanie głosek syczących i szumiących
- usprawnianie pracy mózgu (ćwiczenia kinezyjologiczne),
- ćwiczenia fonacyjne.

Metody:

- zabawowa,
- czynnościowa,

Forma pracy:

- grupowa

Pomoce:

- plansze z bałwankami
- obrazki do różnicowania słuchowego głosek [s] –[s]
- płyta CD (Walc łyżwiarzy)
- kredki,
- brystol,
- słomki
- papierowe śnieżynki,

Przebieg zajęć:

1. Powitanie.
2. Bajka artykulacyjna pt. „Pani Zima”:
 - ćwiczenia artykulacyjne: „Podróż ze Śnieżnej Krainy”,
 - ćwiczenia oddechowe: „Śnieżynki”,
 - ćwiczenia fonacyjne: „Śmiechowe pożegnanie”
 - ćwiczenia kinezyjologiczne: „Lodowisko”.
3. Zakończenie. „Podarunek Śnieżnej Sowy”.

Załącznik 1

Autorska bajka artykulacyjna: „Pani Zima”

Dzień dobry!

Jestem pani Zima, która z dziećmi trzyma. W moim królestwie białym moje elfy gdzieś się pochowały, nie chcą bawić się i śmiać wolą ciągle tylko spać. Wczoraj rano pewna biała, śnieżna kulka powiedziała mi w sekrecie, że w Polkowicach są najweselsze dzieci na świecie, więc nie zastanawiałam się długo, zapakowałam najpotrzebniejsze rzeczy i ruszyłam w drogę. Dotarłam do was, a teraz chciałam zapytać czy pobawicie się ze mną?

(Ha, ha wiedziałam, że mogę na was liczyć, śnieżna kulka miała rację).

Opowiem wam zatem jak wyglądała moja podróż ze Śnieżnego Królestwa do Polkowic, ale wcześniej wyznaczyć muszę wam w sekrecie, że najbardziej na świecie lubię gimnastykę buzi i języka, w takim razie czy mogę liczyć na to, że mi pomożecie?

Usiądźmy zatem wygodnie, zaczynamy.

Na wyprawę zabrałam ze sobą koszyk (otwieramy szeroko buzię) zapakowałam do niego płatki śniegu, które czepiały się moich włosów (uderzamy czubkiem języka o podniebienie) i kolorowe obrazki, które namalowały moje elfy (rysujemy językiem na podniebieniu różne figury). Ruszyłam w drogę przez góry (podnosimy język w kierunku nosa) przez doliny (opuszczamy język w kierunku brody) na moich saniach zaprzęgniętych w dwa białe koniki, które do szyi mają przyczepione złote dzwoneczki (naśladujemy dźwięk dzwonka) kopyta koni uderzały o oblodzoną ziemię (klaskanie) i tak pędziliśmy bardzo długo, wiatr szumiał mi w uszach (naśladowanie szumu wiatru szszszsz). Mijałam dorosłych, którzy mieli smutne miny (robimy smutne miny) i ogrzewali swoje zmarznięte dłonie (chuchamy na dłonie). Widziałam też dzieci, które cieszyły się z zabaw na śniegu (uśmiechamy się). Na swojej drodze spotkałam dwa bałwanki (wydymamy policzki), które zaprosiły mnie na lody (wysuwamy język w kierunku nosa), sok malinowy, który piłam przez słomkę (pijemy przez słomkę) i gumę do żucia o smaku gruszkowym (żujemy). Kiedy wszystko zjadłam, a dodam że było pyszne (oblizujemy usta dookoła) podziękowałam i ruszyłam dalej. Po chwili koniki chciały odpocząć (parskamy) więc poszłam pieszo przez świat skutym lodem (tup tup tup). Było bardzo ślisko (oblizujemy czubkiem języka górne zęby). Założyłam

na nogi łyżwy i ślizgałam się po lesie gdzie rosły wysokie sosny (podnosimy czubek języka w kierunku nosa). Moje łyżwy kreśliły na lodzie różne kształty. Następnie zebrałam do koszyka jeszcze więcej śnieżynek, które pięknie wirowały na wietrze:

„Czary mary, hokus pokus i marokus śnieżynkami bądźmy my”. (nabieramy powietrza nosem unosimy się lekko na palcach, następnie wypuszczamy powietrze buzią i lekko opadamy na podłogę). Mam tu w koszyku śnieżynki dla każdego z was. Złapcie teraz śnieżynkę za jedno ramię i wprawcie ją w ruch (dmuchamy na śnieżynkę). Kiedy wychodziłam z lasu na białą polanę usłyszałam głos bałwanków, które wcześniej poczęstowały mnie smakołykami, okazało się, że chciały pójść ze mną. Oto i one. Widzicie jeden jest uśmiechnięty, to Syczek (uśmiechamy się), a drugi taki zdziwiony, to Szumek (układamy usta w kółeczko). Bałwanki uwielbiają śnieg:

„Abra kadabra śniegu odrobinka i wesola minka” (prowadzący rozsypuje papierowe śnieżynki). Rozdam wam teraz słomki i proszę, abyście ułożyli płatki śniegu, za pomocą rurek, obok bałwanków.

Ooo! zapomniałam o obrazkach elfów (prowadzący rozdaje obrazki). Rozdam teraz wam po jednym obrazku, a wy pomożcie mi, proszę, je posegregować. Przy bałwanku uśmiechniętym ułóżcie obrazki, w nazwie których mieszka głoska s (syczymy), a przy zdziwionym bałwanku ułóżcie obrazki z głoską sz (szumimy).

Brawo!

A tera wrócę do mojej opowieści. Kiedy byłam blisko waszej szkoły usłyszałam dźwięk dzwonka (naśladujemy dźwięk dzwonka), myślałam, że to moje koniki już po mnie przybyły, ale nie to wasza szkoła mnie zapraszała. Przed wejściem do szkoły spotkałam śnieżną sowę, która podarowała mi to oto pudełko i powiedziała, abym poczęstowała wszystkie dzieci tym co jest w środku. Sowa powiedziała, aby dzieci cukierki ssały, a papierki do kosza wyrzucały.

Już muszę was opuścić i wracać do moich elfów, może się wyspały i będą chciały ze mną ćwiczyć buzię i język, bo kto to czyni później ładnie mówi. Przyznam się szczerze, że bardzo mi się u was podoba, ale jest tu troszeczkę za ciepło. Zabieram zatem bałwanki i płatki śniegu i wyruszam w drogę powrotną. Pożegnajmy się śmiechowo, tak jak ja żegnam się z moimi elfami (ha ha, hi hi, he he, ho ho)

Do widzenia!

Sylvia Skraba
logopeda SP-3 w Polkowicach

SCENARIUSZ ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH – lekcji otwartej

1. Nazwa przedmiotu: język polski.

2. Klasa: piąta i szósta (zajęcia łączone).

3. Imię i nazwisko nauczyciela: Dorota Szmidt.

4. Data zajęć: 17.04.2013 r.

5. Zagadnienia obowiązującej podstawy programowej (rozporządzenia z dnia 23 sierpnia 2007 r., załącznik nr 2 – oraz rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 sierpnia 2008 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół)

> treści nauczania – 9. Akcent wyrazowy (...) 5. Odmienne (...) części mowy

oraz podstawowe kategorie fleksyjne;

> osiągnięcia – 2. Słuchanie: 1) uważne i ze zrozumieniem;

3. Czytanie: 1) głośne i wyraziste, (...),

2) ciche ze zrozumieniem;

4. Pisanie:

2) w związku z potrzebami codziennej komunikacji, ekspresji własnych doznań (...) [zadanie domowe];

4) z troską o (...) sprawność stylistyczną oraz poprawność gramatyczną, interpunkcyjną i ortograficzną, a także estetykę tekstu [zadanie domowe];

5. Odbiór tekstów kultury:

7) z wykorzystaniem różnych kontekstów.

6. Temat lekcji: Porzućmy niewłaściwe przyzwyczajenia – o poprawnym akcentowaniu wyrazów.

7. Cele lekcji według realizowanego programu *Między nami*. Program nauczania języka polskiego dla drugiego etapu edukacyjnego (klasy IV-VI szkoły podstawowej):

OGÓLNE

- kształcenie sprawności mówienia, słuchania, czytania i pisanie w zróżnicowanych sytuacjach komunikacyjnych,
- kształtowanie systemu wartości etycznych, estetycznych i duchowych.

OPERACYJNE

a) Wiadomości

Uczeń:

- zna definicję akcentu wyrazowego,
- wie, jak akcentuje się wyrazy w języku polskim,

- poznaje wyjątki od podstawowej reguły.

b) Umiejętności

Uczeń:

- poprawnie akcentuje wyrazy,
- aktywnie uczestniczy w dialogu,
- korzysta z prezentacji multimedialnej,
- kulturalnie słucha wypowiedzi innych osób,
- czyta ze zrozumieniem, również głośno i wyraziście,
- przywołuje niezbędną wiedzę z nauki o języku,
- wzbogaca słownictwo czynne i bierne,
- poprawnie uzupełnia kartę pracy,
- wyraża swoją opinię o lekcji,
- pisze z dbałością o poprawność wypowiedzi na tematy dotyczące życia, wrażeń, uczuć, poglądów, problemów, zainteresowań.

8. Metody i techniki nauczania:

praca z tekstem (prezentacji multimedialnej), ćwiczenia wdrażające i utrwalające, karta dydaktyczna, domino sylabowe.

9. Formy pracy:

zbiorowa, indywidualna.

10. Środki dydaktyczne:

karta pracy ucznia, prezentacja multimedialna, komputer, rzutnik i ekran, rozsypanka sylabowa; mini - ankiety ewaluacyjne, scenariusz lekcji.

11. Przebieg lekcji:

I. Czynności organizacyjne i porządkowe.

II. Realizacja tematu lekcji:

- 1) uświadomienie celu zajęć – zwrócenie uwagi na właściwe i niewłaściwe akcentowanie wyrazów;
- 2) rozdanie kart pracy i uzupełnianie ich przez uczniów zgodnie z tokiem prezentacji multimedialnej –
 - a) ćwiczenie w czytaniu tekstu prezentacji (zamieszczonego również na karcie pracy) głośno i ze zrozumieniem,
 - b) wypisanie w tabeli wyrazów z zaznaczonymi sylabami akcentowanymi, podanie własnych propozycji i porównanie z właściwym slajdem,
 - c) wyszukanie i wypisanie z diagramu czasowników, przyporządkowanie ich do osób gramatycznych, podkreślenie sylab akcentowanych i uzupełnienie wniosku,

- d) domino sylabowe – ułożenie wyrazów z rozsypanki, podkreślenie sylab akcentowanych;
- 3) podsumowanie i ocenienie pracy na lekcji – zwrócenie uwagi na ostatnie ćwiczenie – zadanie domowe;
- 4) rozdanie mini - ankiet ewaluacyjnych.

12. Uwagi o przebiegu lekcji:

w sytuacji wolnego tempa pracy uczniów ćwiczenie 3. będzie również zadaniem domowym;

13. Załączniki:

karta pracy ucznia, [prezentacja w programie PowerPoint], domino sylabowe, mini-ankieta ewaluacyjna.

KARTA PRACY UCZNIA

.....
(data)

Temat:
.....

Akcent wyrazowy to wyróżnienie jednej z sylab wyrazu poprzez silniejsze jej wymówienie. W wyrazach składających się z dwóch i więcej sylab **najczęściej** akcentujemy **drugą sylabę od końca**:

szkoła zabawa trening dyskoteka konkurs rysować

Istnieją jednak wyrazy, w których akcentuje się trzecią, a nawet czwartą sylabę od końca.

Ćwiczenie 1.

a) Przeczytaj uważnie tekst.

Gimnastyka

Wczoraj przyszedł nowy nauczyciel gimnastyki.
– Nazywam się Hektor Duval – powiedział – a wy?
– My nie – odpowiedział Fabrycy i to nas okropnie rozśmieszyło.
Byłem na plaży z chłopakami z pensjonatu, Błażejem, Fortunatem, Mamertem (...), Ireneuszem, Fabrycym i Kosmą. Na lekcję gimnastyki przyszło jeszcze masę innych chłopaków, ale oni są z pensjonatów Albatros i Mewa i my ich nie lubimy.

Kiedy skończyliśmy się śmiać, nauczyciel zgiął ręce i zrobiły mu się na nich dwie góry mięśni.
– Chcielibyście mieć takie bicepsy? – zapytał.
– Phi – odpowiedział Ireneusz.
– Mnie się to nie podoba – skrzywił się Fortunat, ale Kosma powiedział, że tak, czemu nie, on chciałby mieć takie rzeczy na rękach, żeby się chwalić przed chłopakami w szkole. Denerwuje mnie ten Kosma, zawsze chce zwrócić na siebie uwagę. Nauczyciel powiedział:
– Więc jeśli będziecie grzeczni i jeśli będziecie pilnie uczęszczać na lekcje gimnastyki, po powrocie z wakacji wszyscy będziecie mieli takie muskuły.
Potem poprosił, żebyśmy się ustawili rzędem, a Kosma powiedział do mnie:
– Założę się, że nie umiesz fikać koziołków tak jak ja. – I fiknął koziołka. Rozśmieszyło mnie to, bo w koziołkach jestem świetny, i pokazałem mu, co potrafię.
– Ja też umiem! Ja też umiem! – powiedział Fabrycy, ale nie umiał. Za to dobrze fikał Fortunat, w każdym razie dużo lepiej od Błażeja. Właśnie żeśmy sobie fikalili w najlepsze, kiedy usłyszeliśmy głośne gwizdki.
– Może już starczy? – zawołał nauczyciel. – Prosiłem, żebyście się ustawili rzędem, będziecie mieli cały dzień na błaznowanie!
Ustawiliśmy się rzędem, żeby nie było draki, i nauczyciel powiedział, że pokaże nam, co robić, żeby wszędzie mieć pełno muskułów. (...)

[Sempé i Gosciny: „Wakacje Mikołajka”]

b) Wpisz odpowiednio do tabeli wyrazy z zaznaczonymi sylabami, a następnie dopisz własne przykłady.

RZECZOWNIKI OBCEGO POCHODZENIA zakończone w mianowniku liczby poje- dynczej na -yka lub -ika [akcent na 3 sylabę od końca]	CZASOWNIKI w czasie przeszłym oraz 1. lub 2. osobie liczby mnogiej [akcent na 3 sylabę od końca]	CZASOWNIKI w trybie przypuszczającym oraz 1. lub 2. osobie liczby mnogiej [akcent na 4 sylabę od końca]
.....		[z częstką by]

c) Podkreśl sylaby akcentowane.

Ćwiczenie 2.

a) Wyszukaj w diagramie czasowniki zapisane pionowo lub poziomo i wypisz je w wyznaczonych miejscach.

K	T	M	Y	Ś	L	A	Ł	B	Y	M
T	R	A	F	I	L	I	B	Y	K	U
M	K	R	O	I	Ł	Y	B	Y	F	C
Ó	T	Z	Ł	O	Ż	Y	Ł	B	Y	Z
W	L	Y	T	J	Y	J	T	K	K	C
I	K	Ł	R	R	Ł	R	S	K	J	I
Ł	T	B	S	S	B	T	T	L	N	Ł
B	T	Y	Z	Z	Y	S	G	K	P	Y
Y	W	I	E	R	Z	Y	Ł	B	Y	B
Ś	T	B	J	K	F	S	T	W	L	Y

[ja:]
.....
.....

[ty:]
.....
.....

[on:]
.....
.....

[oni/one:]
.....
.....

b) Podkreśl sylaby akcentowane.

c) Uzupełnij wniosek:

Trzecią sylabę od końca akcentujemy również w liczbie
oraz w osobie liczby czasowników w trybie przypuszczającym.

Ćwiczenie 3. DOMINO SYLABOWE

Z rozsypanki ułóż wyrazy i wpisz w odpowiednie miejsca, po czym podkreśl sylaby akcentowane.

Zadanie domowe

Napisz co najmniej 7 zdań, w których wypowiesz się na temat:
co bym zrobił/a, gdybym został/a ... prezydentem państwa?
Wykorzystaj wszystkie wyrazy z domina sylabowego w ćwiczeniu 3.
Pamiętaj o akapitach oraz poprawności językowej, ortograficznej i interpunkcyjnej (głównie o przecinkach we właściwym miejscu).

[Rozwiązanie ćwiczenia 2.]

K	T	M	Y	Ś	L	A	Ł	B	Y	M
T	R	A	F	I	L	I	B	Y	K	U
M	K	R	O	I	Ł	Y	B	Y	F	C
Ó	T	Z	Ł	O	Ż	Y	Ł	B	Y	Z
W	L	Y	T	J	Y	J	T	K	K	C
I	K	Ł	R	R	Ł	R	S	K	J	I
Ł	T	B	S	S	B	T	T	L	N	Ł
B	T	Y	Z	Z	Y	S	G	K	P	Y
Y	W	I	E	R	Z	Y	Ł	B	Y	B
Ś	T	B	J	K	F	S	T	W	L	Y

DOMINO SYLABOWE

1) WERSJA DLA CHŁOPCÓW

PO	LI	TY	KĘ
----	----	----	----

ZGO	DZI	LI	BYŚ	MY
-----	-----	----	-----	----

SIĘ

U	STA	LIŁ	BYM
---	-----	-----	-----

O	GŁO	SIŁ	BYM
---	-----	-----	-----

PRO	WA	DZIŁ	BYM
-----	----	------	-----

2) WERSJA DLA DZIEWCZĄT

PO	LI	TY	KĘ
----	----	----	----

ZGO	DZI	LI	BYŚ	MY
-----	-----	----	-----	----

SIĘ

U	STA	LI	ŁA	BYM
---	-----	----	----	-----

O	GŁO	SI	ŁA	BYM
---	-----	----	----	-----

PRO	WA	DZI	ŁA	BYM
-----	----	-----	----	-----

MINI - ANKIETA

.....
(data)

MOCNE STRONY DZISIEJSZEJ LEKCJI	SŁABE STRONY DZISIEJSZEJ LEKCJI

PÓŁ ŻARTEM, PÓŁ SERIO

„Polwały się łyzy...” polonisty.
Co chcą wypożyczyć uczniowie ze szkolnej biblioteki?

Dzięki uprzejmości p. Katarzyny Wlazło, kierownika naszej biblioteki szkolnej, stworzyliśmy nowy, uczniowski kanon lektur. A więc, co chcą wypożyczyć uczniowie?

Tytuł „prawdziwy”	Wersja uczniowska
„Zdążyć przed Panem Bogiem”	„Uciec przed Panem Bogiem” „U Pana Boga za piecem” „U Pana Boga w ogródku”
„Ludzie bezdomni”	„Chłopi bezdomni”
„Zbrodnia i kara”	„Fale i zbrodnia” „Zemsta i kara” „Zbrodnia Ikara” „Zemsta Ikara”
„Świętoszek”	„Świntuszek”
„Mendel Gdański”	„Magiel Gdański”
„Nad Niemnem”	„Pod Niemnem”
„Pożegnanie z Marią”	„Pożegnanie panny Marysi” „Podróże z Marią”
„Cierpienia młodego Wertera”	„Wspomnienia młodego Moliera” „Udręki młodego Wertera”
„Kwiatki świętego Franciszka”	„Dwa kwiatki świętego Franciszkanina”
„Nie-Boska Komedia”	„Niebiańska komedia” „Niebiańskie istoty”
„Opowiadania” T. Borowskiego	„Opowiadania Borowicza”
„Monachomachia”	„Monachomania”
„Gloria Victis”	„Victoria victis”

O tempora! O mores!... Ale reformujmy się dalej...

Ewa Dudziak-Gaj
Zespół Szkół Polkowice

ŚMIAĆ SIĘ CZY PŁAKAĆ, CZYLI „SKRZYDLATE SŁÓWKA...” UCZNIÓW

„Pragnie popełnić samobójstwo. Ratuje go Piotr Wysocki (...). Pracował w sklepie galanterijnym u pana Minchowa.”

„Po powrocie postanowił wyjechać na Ukrainę wraz z majątkiem, jaki pozostał po żonie, planując go powiększyć znacznie. Po powrocie z Ukrainy zauroczył się w Izabeli Łęckiej.”

„Izabela to epicedium idealistyczne.”

„Wokulski dogadzał Izabeli na wszystkie sposoby, ale ona go nie chciała. Pod ręką miał Stawską.”

„Wokulski był zakochany w miejscowej piękności Izabeli Łęckiej, za którą się oglądali wszyscy mężczyźni w wiosce.”

„Wciąż był umorzony duchem chwili.”

„Lalka”

„Każdy żołnierz wziął w garść gałązkę, aby ukryć prawdziwą liczbę wojska.”

„Żołnierze Makdufa przebrali się za las.”

„Magbet usłyszał kolejną wróżbę, że z przyjściem lasu zostanie pokonany i wtedy bohater poczuł się zwyciężony, gdyż odebrał ją zbyt dosłownie.”

„Gdy doszło do starcia Magbeta z Makdufem bohater dowiaduje się, że jego przeciwnik był wyciągnięty z martwej kobiety.”

„Władca nie traci jednak godności, do końca zachowuje grację i widać, że rozpiera go duma, kiedy pomyśli, co zrobił dla państwa.”

„Makbet”

„Kraj, który obiecał mu ojciec, okazał się obłądą.”

„Chodząc po Warszawie zarabiała 62 ruble dziennie za wysiewanie nauki po ulicach.”

„Joanna Podborska to samotna matka z dzieckiem, kocha swojego syna i dla niego się stara.”

„Joanna stresowała się strasznie i samej jej się nogi ruszały.”

„W poczcie czoła pracować będziecie.”

„Ludzie bezdomni”

„Na stacji na studentów czekała woźnica.”

„W Przedwiośniu przedstawiono 3 koncepcje odbudowy Polski, m.in. koncepcję Gajosa.”

„Przedwiośnie”

„Towarzystwo z prawej i lewej strony różniło się wiekiem członków.”

„Polacy byli wywożeni w kobitkach na Syberię.”

„Podtrzymywał innych więźniów przy duchu.”

„Dziady cz. III”

*Uczniowskie lapsusy zbiera
Ewa Dudziak-Gaj
Zespół Szkół Polkowice*

KADRA PEDAGOGICZNA PODM W POLKOWICACH

Renata Czapczyńska:

- dyrektor POPPPiDM w Polkowicach,
- mgr pedagogiki,
- menedżer oświaty,
- nauczyciel dyplomowany,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- pedagog spec. – diagnoza i terapia dzieci dyslektycznych, pomoc psychologiczno-pedagogiczna na rzecz uczniów, rodziców i nauczycieli, treningi uczenia się i szybkiego czytania, neuroterapeuta EEG Biofeedback, Kinezylogia Edukacyjna NLP,
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (2005 r.),
- staż pracy – 30 lat

Bożena Dudziak:

- mgr filologii polskiej,
- inż. informatyk specjalność inżynieria oprogramowania,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- edukator dorosłych,
- specjalista w zakresie kształcenia na odległość – e-learningu,
- nauczyciel przedmiotów informatycznych w Zespole Szkół w Polkowicach,
- doradca metodyczny od stycznia 2005 roku w zakresie nauczania informatyki i technologii informacyjnej w szkołach podstawowych, gimnazjach, szkołach ponadgimnazjalnych,
- nauczyciel dyplomowany,
- staż pracy w oświacie – 23 lata.

Grzegorz Kochman:

- mgr historii,
- nauczyciel WOS-u i historii w Zespole Szkół w Polkowicach,
- doradca metodyczny od października 2007 roku w zakresie nauczania historii w szkołach podstawowych, historii i WOS-u w gimnazjach oraz szkołach ponadgimnazjalnych,
- nauczyciel dyplomowany,
- staż pracy w oświacie – 18 lat.

Ewa Kulesza:

- mgr matematyki,
- nauczyciel matematyki w Szkole Podstawowej w Chocianowie,
- doradca metodyczny w zakresie matematyki w szkołach podstawowych,
- nauczyciel mianowany,
- szkolny lider Wspierania Uzdolnień,
- staż pracy w oświacie – 12 lat.

Małgorzata Majewska Greń:

- mgr filologii polskiej,
- nauczyciel dyplomowany,
- menedżer oświaty,
- edukator dorosłych,
- egzaminator maturalny,
- wicedyrektor ds. wychowawczo-opiekuńczych w Zespole Szkół im. Narodów Zjednoczonej Europy w Polkowicach,
- nauczyciel języka polskiego i wiedzy o kulturze,
- doradca metodyczny od kwietnia 2003 roku w zakresie języka polskiego w gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych, wiedzy o kulturze w szkołach ponadgimnazjalnych oraz awansu zawodowego nauczycieli,
- odznaczenia – Srebrny Krzyż Zasługi (2005 r.),
- staż pracy w oświacie – 30 lat.

Beata Mazurek:

- mgr pedagogiki na Uniwersytecie Wrocławskim,
- nauczyciel dyplomowany,
- logopeda – Uniwersytet Wrocławski,
- nauczyciel kształcenia zintegrowanego w Szkole Podstawowej nr 1 w Polkowicach,
- doradca metodyczny od września 2007 roku w zakresie kształcenia zintegrowanego, wychowania przedszkolnego oraz logopedii,
- lider WDN w Szkole Podstawowej nr 1 w Polkowicach,
- staż pracy w oświacie – 24 lata.

Dorota Szmidt:

- mgr filologii polskiej na Uniwersytecie Wrocławskim,
- nauczyciel języka polskiego i bibliotekarz w Szkole Podstawowej w Parchowie,
- doradca metodyczny od września 2007 roku w zakresie przedmiotów humanistycznych w szkole podstawowej,
- szkolny lider Wspierania Uzdolnień,
- nauczyciel dyplomowany,
- koordynator ds. bezpieczeństwa w Szkole Podstawowej w Parchowie,
- 22 lata pracy w oświacie.

Wiesław Ksenycz:

- mgr filologii romańskiej,
- specjalista w zakresie języka angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego i włoskiego,
- Międzynarodowy Staż Doskonalenia Zawodowego w Brukseli i Paryżu,
- Egzaminator OKE egzaminu maturalnego z języka francuskiego,
- nauczyciel dyplomowany,
- nauczyciel języka angielskiego w Gimnazjum nr 2 w Polkowicach,
- lektor języków obcych w PWSZ w Głogowie,
- konsultant językowy w PODM od września 2010 roku,
- staż pracy w oświacie - 20 lat.

Biuletyn Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

redaguje Zespół Doradców Metodycznych PODM,

ul. Targowa 1 59 – 100 Polkowice tel. 076 746 15 70, fax 076 746 15 71,

podm@polkowice.edu.pl